

I. De Graal, Beeld van de Mens binnen de Ontwikkeling van het Esoterische Christendom

Volgens het Parcival verhaal is de Graal een kelk waaruit geestelijk licht straalt en die wordt gevoed door de beste spijzen van de schotels in het Graal kasteel, zoals Parcival het waarnam. Dus er is een kelk, een inhoud, die veelal vloeibaar wordt gezien, en voedsel. Er werd gezegd dat deze drinkkelk dezelfde was als degene die door Christus was gebruikt bij het Heilig Avondmaal en die tijdens zijn sterven was gebruikt door Jozef van Arimathea om het Heilige Bloed van de stervende Christus op te vangen. Deze kelk zou naar Europa zijn gebracht door Jozef van Arimathea en Moeder Maria en het had sterk genezende krachten.

Of het verhaal ons vertelt over deze kelk of niet, is minder belangrijk dan wat het ons vertelt in beelden. Namelijk is er eerst het Heilig Avondmaal, waar Christus de wijn in de kelk laat rondgaan die in zijn bloed zal worden getransformeerd, en het brood als Zijn lichaam dat wordt getransformeerd door de dood en opstanding. Dan is er de kruisiging, waarbij zijn bloed wordt opgevangen in de kelk, en de opstanding, de transformatie van zijn lichaam. Terwijl Hij hing aan het kruis, sprak Christus eerst zijn moeder aan, wijzend op de discipel Johannes, waarbij Hij zei "Moeder zie uw zoon", en Johannes wees Hij op zijn moeder, en zei "Zoon zie uw moeder". Zijn moeder had zijn lot mede gedragen en leed dusdanig, terwijl ze rechtop bleef, waardoor ze haar ziel al had getransformeerd tot helderziendheid, wat in esoterische bewoordingen wordt genoemd het geestzelf, het vermogen imaginatie. Zij had haar ziel al omgevormd tot een kelk, waarin haar in geestelijke beelden van Christus' lotswendingen werden getoond, zelfs door de ruwe omstandigheden heen. In deze toestand opende ze zich voor de hemel met haar hart en ziel, alsof ze constant in een staat van trance was. Daarom wordt ze in veel schilderijen neergezet naast het afhalen van Christus van het kruis. In esoterische aanduidingen wordt het geestzelf als een ontwikkeld geestlichaam, vaker genoemd het 'moeder'-lichaam en ingewijden worden vaker 'zonen van de weduwe (de moeder)'.

De discipel Johannes lag vaak aan de borst van Christus, en luisterde er naar de kosmische klanken die hieruit opklonken. Hij had al het bewustzijn van inspiratie ontwikkeld – de zogeheten vaardigheid van helder voelen – welke je de mogelijkheid geeft om je met je ziel en je geest in te leven in de levensprocessen en de sturing hierin te horen als klanken/muziek (houd je in gedachten dat Johannes/Lazarus een zanger was). In esoterische bewoordingen heet dit vermogen de levensgeest, welke je kunt ontwikkelen door bewust werk met je ziel en geest in het levenslichaam van vormende krachten welke het fysieke lichaam onderhouden. Het bewustzijn over het levenslichaam, waarin onze wilsimpulsen leven, is duister voor ons huidige dag-bewustzijn, en klank is een

objectivatie binnen de ziel van diens processen. Door te luisteren naar deze komische klanken en de vormkrachten erin te begrijpen, kon Johannes zijn evangelie schrijven, welke aanvangt 'het Kosmische Woord dat vlees geworden was'. De wording van deze Woordkrachten door de individueel ontwikkelende mens, wat je doet door inspiratie – dat is het sturen van de levensprocessen, om jezelf, samen met de aarde, om te vormen – wordt esoterisch de Mensenzoon genoemd: het zich ontwikkelende geestelijke embryo dat in ieder mens woont.

Dus door Christus' uitspreken hiervan aan moeder Maria en de apostel Johannes, wijst hij op de samenwerking die tussen deze twee inwijdingswegen ontwikkeld dient te worden. De moeder-mysteriën leiden tot de imaginatieve beelden in ons bewustzijn en worden daarom de mysteriën van het licht genoemd. De mysteriën van de zoon worden de mysteriën van duisternis genoemd, omdat voor het menselijke bewustzijn de levens- en fysieke lichamen duister waren (en nog steeds zijn). Voor Christus' afdaling naar de aarde waren deze twee altijd gescheiden geweest, maar sinds het Mysterie van Golgotha dienden ze verbonden te worden, volgens Christus. In termen van de Graal: de kelk (geestzelf) dient licht (bewustzijn) te geven aan de processen en de transformatie van de wijn/Christus' bloed (levensgeest). Dan is iemand in staat om te zien wat een persoon of fenomeen nodig heeft als mogelijkheid om te ontwikkelen naar het Kosmische Woord, wat was het brood/Christus' lichaam, dat getransformeerd is door de dood (de vaardigheid van intuïtie die wordt genoemd de geestmens). En andersom: Johannes met zijn leven-gevende krachten van de mensenzoon dient de Graal kelk/ het geestzelf van de moeder te voeden, zodat haar imaginaties niet zouden opdrogen tot dogma's en sterven.

Christus openbaarde zo de oude mysteriën en door deze te transformeren, maakte hij ze toegankelijk voor ieder mens door zijn levensloop, doordat hij het individuele ik (de geestkern) bracht voor ieder mens en de twee mysteriestromingen verbond zodat ze elkaar konden bevruchten.

In dit licht is het zeer interessant wat Wolfram von Eschenbach, de dichter die een versie van het Parcival-verhaal opschreef, ons vertelt over de Graal. Hij zegt dat het een 'Jaspis ex Silis' is, wat wil zeggen een jaspis steen of chalcedoon klomp. Deze stenen hebben gewoonlijk de vorm van een ei, daar ze gevormd zijn in rivieren uit kiezel (silicaat) gesteentelagen van de aarde. en zoals W. Greub in zijn derde boek¹ uiteen zette, is zo'n eivormig stuk chalcedoon het levenslichaam van een van onze voorouders, gematerialiseerd in de kiezelsteen. Von Eschenbach bedoelt zeker niet een fysieke steen, maar diens etherische basis. Namelijk hebben de silicaten de tendens om een huid om zich heen te vormen (zoals in de medicijnkunst wordt gebruikt), en het levenslichaam dat door een huid wordt ingehuld, laat niet langer alle invloeden en levenskrachten zomaar door, maar het wordt bewust van deze invloeden. Een huid schept bewustzijn van afgeslotenheid. Wanneer we iets in het bewustzijn brengen, dan

gebruiken we hiervoor de ziel. Als we het als een heelheid afsluiten, bijvoorbeeld een gedachte of een voorstelling, dan maken we er een huidje van bewustzijn omheen, een zielehuidje. Dus als we onze levensprocessen gewaar worden, genereren we een huid van zielesubstantie welke het ons mogelijk wordt dit bewust te worden (Moeder zie uw zoon). Als we vervolgens gaan doen in de levenswereld, vormen onze daden gebaren van dezelfde aard als de vormkrachten die de levenswereld maken en onderhouden. En door deze daden worden we ons bewust van hun kwaliteiten en aard (Zoon zie uw moeder).

Dus de jaspissteen is een beeld voor het levenslichaam van de mens, de kiem van de mensenzoon, die al een huid van gewaarwording (moederbewustzijn) rond zich heeft. Dit levenslichaam bevat de kiem van de levensgeest, waardoor je het bewustzijn van inspiratie kan ontwikkelen, en de kiem van de geestmens, die verborgen is in onze wilsimpulsen en idealen en waaruit we het bewustzijn van intuïtie kunnen ontwikkelen. Dus kunnen we in alle beelden de drie Graal substanties vinden: de kelk, de wijn en het brood.

Het esoterische Christendom, dat genoemd wordt het Graal christendom (Graal komt van gradalis, wat betekent 'stap voor stap'), wist van deze drie toekomstige ontwikkelingen, maar in navolging van de stapsgewijze ontwikkeling van het menselijke bewustzijn in elke cultuurperiode, diende het geleidelijk aan te openbaren. In de Marduk mysteriën, de eerste eeuwen na Chr., werd de menselijke ziel voorbereid om de Christusimpuls te ontvangen, en daartoe werd de ziel van de deelnemer sterk beroerd, dooreengeschud en opgewekt (Marduk was de Chaldeeuwse naam voor de zonne-Aartsengel Michaël). Er was een sterk verlangen naar de geest in vroegmiddeleeuws Europe, en de Graalridder droeg een deel van dit verlangen. Voordat de Graal gevonden kon worden, diende het hogere Zelf van de Germanen te worden opgewekt, wat werd bereikt doordat Siegfried Brunhilde opwekte, zoals wordt verhaald in de Nibelungen Sage. Het verslaan van de draak vond plaats in Amerika, waar het bekend is als het gevecht tussen Taotl (Tezlatipoca) en Huichtilipochtli (Quetzalcoatl, de huidige vertalingen van die namen).

In het Parcivalverhaal komt de tweevoud van de Graal in een lichte en een donkere zijde in de verschillende queesten van Parcival en Gawain. Aan Parcival wordt de Graal getoond als een kelk die oplicht. als hij voorbij kasteel Schastelmerveil komt, gaat hij er niet naar binnen omdat dit niet bij zijn lot hoort. Gawain is echter bereid om dit toverslot binnen te gaan door zijn liefde die verschillende stadia doorloopt: van Obilot, het jonge en onschuldige meisje, tot Antikonie, die is gebaseerd op nogal erotische aantrekking, en Orgeluse, die zijn liefde maakt tot een louterende weg van innerlijke ontwikkeling. Waar Parcival af wordt gehouden van seksualiteit door zijn geliefde Gondwiramur zodat hij kuis genoeg is voor het Graal koningschap, wordt Gawain geleid tot dit levensgebied

om zich uiteen te kunnen zetten met de zielenkrachten van begeerte. Hij moet deze krachten leren beheersen als hij licht op het lit merveil (magisch bed), als hij God (zijn eigen hogere Zelf) vraagt om binnen te komen en een centrum te vinden, en daarna door de leeuw van het hart te overwinnen, die zijn hartstochten en begeerten draagt. Gawain gaat binnen in de duistere zijde van zijn gevoel en wil. He wordt geleid naar de duisternis mysteriën, die in zijn tijd (9^e eeuw) nog niet geheel geopenbaard konden worden. Dit omdat Christus voor zijn sterven zei dat hij eerst een plaats zou voorbereiden in de geestelijke wereld (die begint bij de levenswerelden) voor zijn mensen en hen eerst de Trooster zou sturen, de Heilige Geest. Aan Parcival was het toegestaan om in deze geestelijke werkelijkheden binnen te kijken (een kelk-vaardigheid) nadat hij het Graal koningschap had veroverd door zijn aanhoudende bestrevingen. De weg van Parzival voert door het heldere denken, wat later de weg werd van de wetenschap.

De weg van Gawain voert door het hart en de zielskrachten, wat de weg is van de kunstenaar in de nieuwe cultuurtijdperk van de bewustzijnsziel, die aanving in 1417.

Er waren drie generaties van Graalkoningen voorafgaand aan Lohengrin, de achterkleinzoon van Parcival (niet zijn zoon zoals Von Eschenbach meldt, want het is de reïncarnerende Gawain individualiteit), toen het Graals-ridderschap zichzelf probeerde te ontmantelen en kosmopolitisch te worden, door Hanzesteden te stichten en niet hun afstamming te noemen (wat niet lukte volgens de Lohengrin sage). Hanzesteden schiepen mogelijkheden voor alle mensen om een binnenwereld te ontwikkelen binnen een samenleving van voornamelijk boeren, monniken en ridders, die vooral afgestemd waren op de omringende natuur en de kosmos boven hen. Hierdoor kon de binnenwereld worden ontdekt door de Europeanen.

De Tempelridderorde vormde een volgende stap in dit esoterische, Graal christendom. Zij vormden het kloosterleven van monniken en nonnen om tot een publiekelijk werkend wilsmysterie. De Tempeliers dienden de geestelijke werelden op aarde te brengen door voor Christus te strijden.

Direct na het verraad en de liquidatie van de Tempeliers begon Christian Rosenkruiz een beweging, maar door angst binnen de Europese ridderwereld diende hij in stilte te werken. De Rozenkruiser Broederschap werd gevormd en inspireerde de hoven en regeringen door de tijden heen. Hierbinnen was een inspiratieve inwijding mogelijk, die een vervolg was op de middel-eeuwse monnik tradities van lijden zoals Christus. Dit kon in de nacht de geestzlf doen ontwikkelen. De Tempeliers waren een intuïtief, wilsmysterie, de Rozenkruisers een mysterie van inspiratie en de monniken konden de imaginatieve vaardigheden ontwikkelen.

Aan het begin van de twintigste eeuw startte Rudolf Steiner een nieuwe mysterieweg van scholing, die hij Antroposofie noemde. Bij deze methode

kunnen leerlingen de ziel transformeren tot geestzelf. Hierdoor vervulde hij de belofte van he Christus, namelijk aan de mensen de Trooster te brengen, die het hen door hun eigen bestreven mogelijk maakte om binnen te zien in de wereld van de geest (de Graal kelk). Mijn karmische onderzoeken toonden me dat Parcival en Gawain beide in het eerste bestuur zaten van de nieuw gevormde Algemene Antroposofische Vereniging van Kerstmis 1923, waarmee Steiner probeerde om de nieuwe mysteriën te starten (en hij zei dat op deze bijeenkomst Christian Rosenkreuz en zijn volgelingen geestelijk de ruimte binnentraden, dus de mysterie-dragers tot aan toen waren allemaal verzameld²). Zo waren ook de duister en licht mysteriën erin verenigd bij aanvang. Doordat deze impuls niet serieus genoeg was genomen door de mensen om hem heen, stierf Steiner kort hierna³ en nadat structurele ruzies ontstonden die uitmondde in een splijting van deze vereniging in 1935, werd de verdere ontwikkeling van deze geestelijke impulsen bijna onmogelijk. Daarom dienen de nieuwe mysteriën, bestaande uit meerdere scholingswegen, nog steeds volbracht te worden⁴.

Steiner heeft de nieuwe mysteriën geïnitieerd, maar de Antroposofie op zich leidt alleen naar de imaginatieve vaardigheden en is grotendeels gebaseerd op de openbaringen van Steiner zelf van de geestelijke werkelijkheden. Aan het einde van zijn leven sprak hij over een Saturnus weg die het mogelijk maakte om door de fysieke werelden heen te komen naar de zon het hart, wat door de natuurwetenschap leidde, in tegenstelling tot de weg van initiatie door de maan, door hem in zijn levenswerk uitgewerkt, waarbij je door innerlijke transformatie van de ziel bij de zon/het hart kon komen. Een methode om direct door het hart te gaan, was nog niet mogelijk. En zoals het zich heeft laten aanzien is de Saturnusweg sindsdien nog door niemand volbracht – de fenomenologische wetenschappers komen in hun werk niet verder dan de imaginatieve trede (de tweede van vier treden: de Saturnusweg gaat over de derde en vierde trede).

De directe weg door het hart werd eerst mogelijk na het jaar 1942: toen werd Christus opnieuw gekruisigd in de levenswereld, vanwege het materialisme van de Westerse wereld⁵. Van toen af aan werd het mogelijk om direct door de schemerige gebieden van het hart te komen in de duisternis van de wil in onszelf – en dit is een weg die loopt door een wijze van kunst die met de objectieve wetten van de natuur werkt, om hun sturing te kunnen begrijpen. Eerst na 1942 werd het mogelijk om de duistere mysteriën door het hart heen bewust uit te werken. Dus kunnen de antroposofische methoden van de Graal kelk nu aangevuld worden met inspiratieve, om te kunnen komen tot de transformatie van zielskrachten in het gebied van het leven, wat je een begrip kan helpen te ontwikkelen voor de sturing van deze levensprocessen. Je kunt deze noemen methoden van *objectieve kunst*, omdat deze de kosmische wetten in de aardse werkelijkheid aanwendt en omdat ze doorleefd worden door de ziel van de beoefenaar. Als je deze sturende processen begrijpt, kun je leren de wilsimpulsen

te zien die in ieder wezen en verschijnsel schuilen als kiemen voor ontwikkeling. Om deze te ontwikkelen, dien je eerst een huid van ziels-/bewustzijnssubstantie te ontwikkelen rond je levenslichaam (de Graal als jaspis steen). Dan dien je met het hart iedere stap op een morele wijze te wegen. De techniek die je hieruit kunt ontwikkelen, heet de *morele techniek* (deze geldt voor ieder levensgebied). Morele techniek is gebonden aan het individuele niveau van ontwikkeling en werkt veelal alleen voor de betreffende persoon, zoals verschillende voorbeelden van ethertechniek in de 20^e eeuw hebben getoond (bijvoorbeeld Viktor Schauberger, John F. Keeley, Nicola Tesla).

Door de geesteswetenschap, Antroposofie, heb je de mogelijkheid tot de ontwikkeling van de Graal kelk, het geestzlf, het vermogen van imaginatie (helderziendheid). Door objectieve kunst kun je ontwikkelen de Graal substantie wijn/Christus' bloed, dat is de levensgeest, het vermogen van inspiratie. Door morele techniek kun je omvormen je eigen levens- en fysieke lichaam, de Graal substantie van het brood/Christus' lichaam ofwel de geestmens, de vermogens van intuïtie (ofwel van helder willen). Objectieve kunst en morele techniek komen voort uit de duistere mysteriën, dat is de Mensenzoon. Het omvat de mogelijkheden om hogere vaardigheden te ontwikkelen door daden die het levens- en fysieke lichaam transformeren. De Antroposofie is ontwikkeld uit de lichtmysteriën, waardoor je je zielslichaam om uit vormen tot het Moederlichaam, het geestzlf.

II.1 Astrosophie vanuit de mens

De krachten van de sterren en planeten (macrokosmos) zijn naar de aarde gebracht om de natuurrijken van de mineralen, planten en dieren te vormen, en om de mens voort te kunnen brengen, die is voorbestemd om te ontwikkelen tot een hogere geest, op basis van deze fysieke, levens- en zielsgebieden, waarvan de natuurrijken een weerslag zijn. Alleen de mens is begiftigd met een geestelijke kern, het druppeltje van warmte dat ons door de zonnegeesten is gegeven (in de Bijbel worden ze de Elohim genoemd; Exusiai in het Grieks, wat betekend uitvoerders; ook wel Vormgeesten), en dat we gewoonlijk ons 'Ik' noemen. Met dit Ik kun je door de zintuigen met het fysieke lichaam waarnemen en kun je ervaren en doen in de levensgebieden met het levenslichaam, en we kunnen ons met de wereld verbinden door onze gevoelens van sympathie voor elk verschijnsel, en onze waarnemingen, percepties en daden overdenken in onze zielenlichamen (houdt je in gedachten dat 'mens' betekent 'denker', in overeenstemming met de huidige zelfbewustzijn waarin we onszelf in de wereld beleven). Bij de geboorte komt er een deel van de macrokosmos naar onderen binnen de microkosmos van de mens, en we dienen alleen maar de taal en betekenis hiervan. Dit boekje is een poging om dat te realiseren, om zo tot begrip

van het menselijke wezen te komen, zijn individuele en algemene lotsbestemming en hoe hij is opgebouwd uit kosmische wetmatigheden en werkingen⁶.

Ieder mens gaat door verschillende aardelevens om tot een hoger wezen te ontwikkelen. Een ontwikkeling die alleen geleidelijk en stap voor stap verloopt. Tussen twee aardelevens in gaan we door de planeetsferen en dierenriem heen en gaan naar onze persoonlijke ster, die we op aarde vertegenwoordigen. Daar wordt aan ons getoond het grootse wezen dat wij kunnen worden, in het beeld van Christus die geheel is gerealiseerd. En als we dit zien, kunnen besluiten om naar de aarde af te dalen om verder ter vervolmaking aan ons wezen te werken, want alleen hier kunnen we verder ontwikkelen. Voordat we afdalen, gaan we langs bij verschillende groepen van engelen en mensen die alle aan een specifiek idee van het Goddelijke scheppingsplan werken. Dit nemen we mee naar de aarde als onze idealen, want enkel door hieraan mee te werken, kunnen we onszelf en de aarde omvormen. Hierna gaan we weer door de dierenriem heen en door de verschillende planeetsferen⁷, nemen alle ziel kwaliteiten op die we in voorgaande aardelevens hebben ontwikkeld, en vormen ons astrale ofwel zielelichaam in en vanuit de zonnesfeer, die binnen de Venussfeer wordt afgemaakt en verpersoonlijkt. In de Mercuriussfeer bouwen we ons levenslichaam op rond het Ik en astraallichaam, en in de maansfeer we nemen we ons 'pakje' op van afgemaakte en onafgemaakte projecten in voorgaande levens, wat ons oude karma vormt. Dan zoeken we samen met onze persoonlijke engel een familie waarin we geboren kunnen worden en die de meest geschikte erfelijke kwaliteiten heeft waardoor we het beste kunnen ontwikkelen op grond van ons lot. Zo nemen we alle levens- en ziel kwaliteiten en ook ons karma mee en vormen ons fysieke lichaam hier vanuit tijdens de embryonale ontwikkeling.

Op het moment van de geboorte wordt het werk, uitgevoerd samen met onze Engel en de andere hogere engelhiërarchieën – die alle werken vanuit de sferen die door de verschillende planeten worden omcirkeld⁸ – en met de erfelijke kwaliteiten die de aarde ons aanbiedt vanuit onze ouders uitgedrukt door de posities van de sterren en planeten in verhouding tot de aarde⁹. Aldus werken de hemel en de aarde samen.

Een geboortehoroscoop (= uur-beeld) is het afbeeld van de relevante sterrenbeelden van de dierenriem en de planeten hierin, en ook de positie van de aarde in verhouding tot de kosmos op het moment van geboorte (of eigenlijk de eerste ademhaling, waarmee de geborene zijn ziel binnenlaat). Dit kun je op de volgende wijze zien. OP het moment van de eerste ademhaling neemt de ziel bezit van het lichaam. Zij drukt zich dan af op de zachte hersenen, daarbij de lobben van de hersenschors vormend vanuit de verschillende gebaren die komen van de specifieke planeetposities. Na de geboorte groeien deze vormgebaren binnen in ons gehele lichaam, samen met het nog groeiende zenuwstelsel (een proces dat zo'n half jaar kan duren). Deze vormkrachten zijn de ideeën die we

met ons meebrengen, de inzichten uit vorige levens omdat we toen dingen *deden* (onze daden). Ze groeien nu in ons lichaam tot binnen de spieren, waar onze zenuwen in uitlopen. Ze kristalliseren uit in de eiwitten (die verstilde klankpatronen zijn; zie hieronder bij Jupiter) en later in ons leven de wilsimpulsen vormen waardoor we onze biografie vorm kunnen geven. Dus vanaf het geboortemoment groeien de gebaren van de planeten en sterrentekens ons lichaam binnen en vormen de basis voor de intenties van daden en ontwikkeling.

De sterrentekens¹⁰ duiden de vormkrachten aan waar vanuit we ons lichaam kunnen vormen. Zij bevatten hoge gedachten van de Engelen van de eerste hiërarchie, die oerbeelden vormen van onze idealen en fysieke vormen¹¹. De ziel is gekleurd door de planeten, want als een planeet is voor een specifiek sterrenteken staat, kleurt hij onze ziel op een specifieke wijze. De vorming van onze verschillende orgaanprocessen wordt veroorzaakt door de inwerkingen van de planeten, dus elk innerlijk orgaan is de kristallisatie van een specifiek planeetproces. Hun positie in een teken geeft aanwijzingen over de ideeën en idealen die we meebrengen, wat naar boven komt na de vervulling van onze lot aspecten. Dit kan ook aanleiding geven tot eenzijdigheid binnen het teweeg gebrachte orgaanproces.

De positie van de aarde op het moment van geboorte wordt aangegeven door de Huizen, een twaalfvoud die bepaald wordt door de horizon en de midhemel (Medium Coeli of M.C.), de hoogste positie in de dierenriem op dat moment. De horizon wijst aan een kant naar het teken van de dierenriem dat aan het opkomen is, wat wordt genoemd de Ascendant, en aan de andere kant naar het teken dat aan het ondergaan is, geheten de Descendant. De huizen worden bepaald door een verdeling van het resulterende kruis tussen de horizon en de lijn van de midhemel naar het diepste onder de aarde in de dierenriem, genaamd Nadir (Imum Coeli, I.C.). Die verdeling is weer in drievoud¹². De huizen duiden de levensgebieden aan waarin iemand is geïnteresseerd om aan te werken en daarmee duiden zij op richtingen van de wil en het levenslichaam. De huizen werken zodoende meer als punten (gericht als onze daden kunnen zijn) en niet zozeer als gebieden zoals de sterrentekens. Wanneer een planeet in een huis staat, duidt dit op een impuls die gaat door het orgaanproces dat de specifieke planeet in ons bemiddelt, en ook de ziel kwaliteiten die het omvat. Dit is zo omdat we het rijzende punt in de dierenriem, de Ascendant, kunnen bezien als de intentie tot doen waarmee we naar de aarde komen en ons met de fysieke wereld verbinden (we komen vanuit het westen en incarneren in de richting van de rijzende zon en dierenriem). Het bepaalt de manier van hoe we de aarde tegemoet treden. Dit geeft een sterke aanwijzing van ons temperament. Als het rijzende teken vuurkwaliteit heeft, wat een uitdrukking is van de warmte ether (Ram, Leeuw en Boogschutter), zal ons Ik onze daden overheersen en we zijn daardoor geneigd tot daden die direct komen vanuit de wil van ons Ik, wat een sterke neiging geeft

tot een choleric temperament. Als het rijzende teken van de waterkwaliteit is (Kreeft, Schorpioen, Vissen), zijn we meer geneigd om te doen vanuit de krachten van het levenslichaam, dat werkt vanuit de waterprocessen, wat de basis van ons temperament meer flegmatisch maakt (hoewel planeten die in de Ascendant staan, ook een sterke invloed kunnen hebben op het temperament, vooral wanneer de planeet die de krachten van de Ascendant bemiddelt, genoemd de heerser, niet zo sterk staat). Dus de huizen hebben te maken met het levenslichaam.

In het kort krijg je een beeld van de gehele mens in de horoscoopkaart. Zijn ideeën en idealen, zijn geestelijke kwaliteiten, worden aangeduid door een planeet in een sterrenteken. De zielsinhoud, het ziel type kan worden aangeduid door de planeet die heerst over de Ascendant of door een planeet in het eerste huis. Omdat de planeten ook de organen aanleggen, geeft de belangrijkste planeet in de horoscoop (meestal de heerser van de Ascendant, of een planeet in de first Huis) aanduidingen over de constitutionele kracht of zwaktes (vooral wanneer de heersende planeet op een zwakke plaats staat of wordt bezwaard door andere aspecterende planeten). De aspecten (specifieke hoeken) tussen de planeten duiden op de zielskrachten en ziel conflicten, op grond waarvan we kunnen ontwikkelen in het leven en in de confrontaties met anderen. De huizen duiden op levensgebieden waarin onze wil huist en een planeet die over een huis heerst of die erin staat, geeft het orgaanproces aan dat deze wilsimpulsen aanstuurt. De huizen specificeren de individuele karmische richtingen waarin we hebben besloten ons te ontwikkelen. Dus heb je in een horoscoop een beeld van de drievoudige mens:

Sterrenteken,	- idee, ideaal, vormkracht	- denken	- geestelijk
planeet in sterrenteken			niveau
Planeet in aspect	- zieleconfiguratie	- gevoel	- zielsniveau
Planeet in huis	- levensproces, geleid door orgaan	- wil	- fysiek niveau

Voor het moment van geboorte overzie je al de krachten die komen van de sterren en planeten waar vanuit je je eigen fysieke lichaam hebt geschapen (samen met de erfelijkheidskrachten), en de levensrichting die je hiermee geschapen hebt in de gebieden van het leven en in beelden vormt dit het geheel van het leven dat je gaat beginnen¹³. Door hiertegen 'ja' te zeggen, word je geboren en neemt het leven een vorm, zo, dat het de mogelijkheden tot ontwikkeling geeft. Dit levenstableau kan worden gelezen uit de horoscoop, waardoor je de zelfgemaakte belofte van voor de geboorte kunt. Om dit te kunnen lezen en duiden, dien je je te verdiepen in betekenis van elk deel en gebaar van de planeten in de horoscoop. Dit wordt hierna aangeduid.